

ข่าวสด เยาวชน

“ตลาด” สถานที่ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับทุกชุมชน มีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของทุกชีวิต นอกจากจะเป็นแหล่งรวบรวมแลกเปลี่ยนสินค้าของผู้คน ตลาดบางแห่งในสมัยก่อนยังเป็นจุดส่งต่อสินค้าที่สำคัญ

ในประเทศไทยยุคที่ยังไม่มีถนนใช้ในการคมนาคมขนส่งเป็นหลัก “ตลาดน้ำ” คือแหล่งค้าขายสำคัญของชุมชน ผู้คนต่างเดินทางล่องเรือมาเพื่อซื้อขายสินค้า บ่งบอกถึงความรุ่งเรืองใน

เด็กๆ สนใจเลือกอาหารทะเลสด

จึงย้ายไปอยู่ที่อื่น ให้แรงงานต่างชาติเช่าอยู่อาศัย คนที่ผูกพันกับชุมชนก็ไม่ย้ายไปไหน ยังคงอยู่บ้านไม่หลังเดิมจนถึงทุกวันนี้ ด้วยความรักและห่วงชุมชน ชาวบ้านให้ตลาดกลับมามีชีวิตชีวาอีกครั้ง จึงช่วยกันฟื้นฟูชุมชน เน้นกระบวนการสร้างความร่วมมือ เพราะทุกคนอยากเห็นความสุขร่วมกัน

ป้าอ้อยบอกว่า “ตลาดน้ำหัวตะเข้มีต้นทุนค่อนข้างดี เพราะติดกับสถานศึกษาสองแห่ง คือสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และวิทยาลัยช่างศิลป์ ซึ่งเดินเรื่องงานศิลปะ ได้เข้ามามีส่วนร่วมช่วยกันฟื้นฟูตลาด โดยนำศิลปะแขนงต่างๆ มาไว้ที่ตลาดน้ำหัวตะเข้ เกิดตลาดนัดศิลปะในวันเสาร์-อาทิตย์ เป็นแหล่งเรียนรู้ของกลุ่มนักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป ได้

หนังสือเล่มเล็กน่ารักฝีมือเด็กๆ

ตลาดหัวตะเข้

สดจากเยาวชน เรื่องเล่าเล่มเล็ก

การค้าขายทางน้ำที่ทุกวันนี้กลายเป็นความทรงจำและเรื่องเล่าของหลายชุมชน

ปัจจุบัน ยังมีตลาดเก่าหลายแห่งที่คงอยู่และปรับตัวให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น ตลาดน้ำสามชุก ตลาดคลองสวน 100 ปี และอื่นๆ

“ตลาดหัวตะเข้” ตลาดเก่าที่มีความเป็นมาชยาวนาน สมัยก่อนเรียกกันว่า “ตลาดเก่าเรือนไม้ หลวงพรต-ท่านเลี่ยม” เป็นตลาดที่มีอายุเก่าแก่ ตั้งอยู่ในเขตลาดกระบัง มีคลองประเวศบุรีรมย์ไหลผ่าน ทิศตะวันตกและตะวันออกมีคลองสายเหนือใต้ติดกันเป็นสี่แยก ก่อคลองลำปลาทิว คลองทับขาว คลองหัวตะเข้

ตลาดเรือนไม้ยาวตลอดคลองแนวฝั่งคลองที่ครั้งหนึ่งเคยลึกลับและเต็มไปด้วยลึกลับของ

น้องมุก ดญ.อริญญา ตรูณี

เด็กๆ พาชม 'ตลาดหัวตะเข้' สถานที่สำคัญของชุมชน

แวะมาเดินเล่น ชื้อของ และเยี่ยมชมงานศิลปะ”

วันนี้ถ้าพาลตลาดน้ำในอดีตอาจจางหายไปบ้าง แต่ถึงหนึ่งที่ยังคงแจ่มชัดและเห็นอยู่จนทุกวันนี้คือสภาพห้องแถวไม้ริมน้ำที่ผูกพันมาจนถึงรุ่นลูกรุ่นหลาน บ่งบอกความต่อเนื่องของกาลเวลาและการพัฒนาของเมือง

น้ำภูมิใจที่คนในชุมชนและสถานศึกษาร่วมมือร่วมใจพัฒนาฟื้นฟูตลาดอีกครั้ง “ไม่ได้หวังเพียงให้ผู้คนมาเที่ยวตลาดอย่างในอดีตเท่านั้น

ป้าอ้อย อ่าง นุญญกตุ

ช่วยกันเข้าเล่มหนังสือ

ชีวิต บอกเล่าความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ คนไทยเชื้อสายจีนส่วนใหญ่นับถือบูชาเทพเจ้าชาง มีการต่อเรือใช้สัญจรทางการเกษตรขนาดใหญ่ เมื่อการคมนาคมทางถนนสะดวกขึ้น การขนส่งทางน้ำลดลง ตลาดก็ซบเซา ประกอบกับเมื่อปี 2541 เกิดไฟไหม้ด้านหนึ่งของตลาด ทำให้ตลาดน้ำค่อยๆ หายไป มีแค่บางร้านที่ยังเปิดขายของเด็กๆ น้อยๆ

ห้องแถวไม้ริมน้ำสองฝั่งคลองล้วนมีเรื่องเล่า อ่าง นุญญกตุ หรือ ป้าอ้อย ผู้ที่ผูกพันกับตลาดหัวตะเข้เล่าว่า “เมื่อก่อนตลาดคึกคักมาก ชาวบ้านเปิดร้านขายของหน้าบ้านตัวเอง มีอาหาร ขนม ให้เลือกซื้อ เยอะแยะ มีภูมิปัญญาการต่อเรือ มีระหัดวิดน้ำเข้านาซึ่งทุกวันนี้ไม่มีให้เห็นแล้ว”

เมื่อไม่สามารถค้าขายทำมาหากินได้เหมือนแต่ก่อน หลายคน

แหล่งเรียนรู้ของกลุ่มนักเรียนนักศึกษา

ตลาดนัดศิลปะ

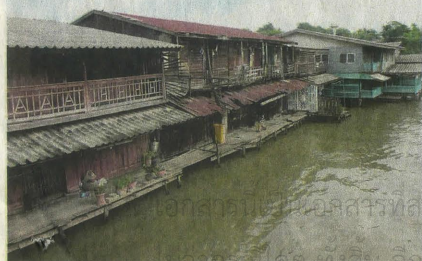

เรือนไม้สองฝั่งคลอง

แต่เป็นการให้คนรุ่นหลังเห็นคุณค่าและรักชุมชนของตนเอง เมื่อตลาดมีชีวิต ก็เสมือนได้เติมเต็มความสุขให้คนในชุมชนด้วยเช่นกัน

ด.ญ.อริญญา ตรูณี หรือ น้องมุก ชิมหวานก่อนบอกว่า “หนูภูมิใจที่ได้ทำหนังสือเล่มเล็กค่ะ เพราะคนที่ได้อ่านจะได้รู้จักชุมชนของเรา”

ติดตามชมบรรยากาศตลาดนัดศิลปะและความสุขของเด็กๆ เมื่อได้เรียนรู้ชุมชนผ่านงานศิลปะน่ารักๆ ที่สามารถบอกเล่าเรื่องราวตลาดน้ำหัวตะเข้ ในทุ่งแสงตะวัน ตอนตลาดหัวตะเข้ เข้าวันเสาร์ที่ 1 ก.ย. เวลา 06.25 น. ช่อง 3 www.payai.com

ความงามตามกาลเวลา